

☒	Pro gradu -tutkielma
☐	Lisensiaatintutkielma
☐	Väitöskirja

Oppiaine	Laskentatoimi	Päivämäärä	11.5.2006
Tekijä(t)	Hanna Kahola	Matrikkelinumero	
		Sivumäärä	77
Otsikko	Varojen arvostus käypään arvoon suomalaisessa ja IFRS-tilinpäätöskäytännössä		
Ohjaaja(t)	KTL Asta Manner, KTL Ulla-Maarit Valve		

Tiivistelmä

Varojen arvostus on olennainen osa tilinpäätöksen laadintaa. Se vaikuttaa merkittävästi tilinpäätös-informaatioon. Arvostussäännöt ovat eri tilinpäätöskäytännöissä erilaiset. Suomessa on nykyisin kaksi rinnakkaista tilinpäätöskäytäntöä: toiset yritykset noudattavat kansallista kirjanpitolainsäädäntöä, toiset kansainvälisiä IFRS-standardeja. Noteerattujen yritysten on laadittava konsernitilinpäätöksenä IFRS-standardien mukaan. Lisäksi kirjanpitolakia noudattavat yritykset saavat laatia tilinpäätöksensä ja konsernitilinpäätöksensä IFRS-standardien mukaan. Yksi keskeisimmistä eroista normistojen välillä on käypään arvoon arvostaminen. IFRS-tilinpäätöskäytännössä käypään arvoon arvostaminen on yleistä, suomalaisessa tilinpäätöskäytännössä käyvän arvon käyttöön arvostus-periaatteena ei ole totuttu.

Tutkimuksen tarkoituksena on tutkia suomalaisen ja IFRS-tilinpäätöskäytännön arvostussääntöjä tilanteissa, joissa varat arvostetaan tai voidaan arvostaa IFRS-normiston mukaan käypään arvoon. Tavoitteena on analysoida suomalaista ja IFRS-tilinpäätöskäytäntöä sekä tutkia IFRS-standardien ja Suomen kirjanpitolain arvostussääntöjä koskien varojen arvostusta. Tutkimuksen ulkopuolelle rajataan yritysjärjestelyihin, yritysten yhteenliittymiin ja konsolidointiin liittyvät omaisuuserät. Myös liikearvo rajataan tutkimuksen ulkopuolelle. Tutkimusote on käsitteanalyttinen.

Tutkimus jaetaan viiteen päälukuun, joista ensimmäinen on johdanto ja viimeinen yhteenveto. Luvussa kaksi tutkitaan suomalaisen ja IFRS-tilinpäätöskäytännön taustoja, näkökulmia ja taustalla vaikuttavaa ajattelua. Luvussa kolme tutkitaan normistojen sääntöjä koskien rahoitusvarojen, biologisten, aineellisten ja aineettomien hyödykkeiden, sijoituskiinteistöjen sekä rahoistuleasing-sopimusten arvostusta. Luvussa neljä havainnollistetaan teoriaa tutkimalla muutaman yrityksen IFRS-siirtymäraportoinnin avulla, mikä vaikutus käyvän arvon käytöllä on tilinpäätökseen.

IFRS-tilinpäätöskäytäntö olettaa yritysrahoituksen tulevanpääomamarkkinoilta ja siksi tilinpäätös laaditaan ensisijaisesti sijoittajille. Sijottajanäkökulmasta seuraa muun muassa tasekeskeisyys ja läpinäkyvyystavoite. Varojen arvostus käypään arvoon on yleistä IFRS-normistossa. Suomalaisessa tilinpäätöskäytännössä varat arvostetaan pääsääntöisesti hankintamenoon. Tämä johtuu lähinnä velkojen suojan painottamisesta, meno-tulo-teorian vahvasta asemasta menneisyydessä sekä verotuksen kytkeytymisestä kirjanpitoon. Suomalaisen ja IFRS-tilinpäätöskäytännön varojen arvostussäännöt ovat erilaiset. Käypään arvoon arvostaminen on keskeisin ero. Käypään arvoon arvostaminen vaikuttaa tilinpäätökseen enemmän tai vähemmän. Vaikka lopputulos olisi numeerisesti sama, siihen on kuitenkin päädytty erilaisten arvostussääntöjen ja erilaisen ajattelun kautta.

Asiasanat	tilinpäätöskäytäntö, IFRS-standardit, varat, arvostus, käypä arvo
Muita tietoja	